

Til sidst: Om B 19 om begrænsninger af Parlamentets og de andre institutioners beføjelser vil jeg blot sige, at jeg finder det mærkeligt, at man ønsker at begrænse den smule indflydelse, Europa-Parlamentet har, og som faktisk efterhånden præger debatten mere og mere. Det er dog et folkevalgt organ. Det kan man ikke frakende det, og der er i Europa-Parlamentet tegn på, at vi nu nærmer os noget, der kunne kaldes en europæisk opinion, altså et debatforum, hvor der faktisk foregår en europæisk debat, som kommer os alle sammen ved.

Og jeg vil også gøre opmærksom på samspillet eller modspillet mellem Kommissionen og Parlamentet, som ikke mindst takket være den danske kommissærs optræden har betydet, at der nu for første gang i mange, mange år er regelmæssige transmissioner fra Europa-Parlamentet i det danske fjernsyn og transmissioner fra Kommissionens pressemøder. Det har der sandelig ikke været meget af tidligere, men nu tror jeg faktisk, den danske befolkning er ved at forstå, hvordan samspillet eller modspillet mellem Kommission og Parlament egentlig fungerer, så den pædagogiske effekt af den danske kommissærs forskellige gerninger tror jeg ikke man skal underkende. Den har været ganske udmærket.

Til sidst vil jeg blot sige, at Enhedslisten i sit forelæggelsespapir har skrevet, at alle Enhedslistens forslag har som fælles formål at rulle Unionen tilbage, dvs. begrænse og fjerne EU's overnationale beføjelser. Man ønsker i stedet et bredt europæisk samarbejde mellem selvstændige og ligeværdige stater på et mellemstatsligt grundlag. Det har vi jo.

Det findes jo i adskillige andre organisationer, hvor Danmark er medlem. Det findes i Europarådet, det findes i Nordisk Råd, det findes i FN. EU er det eneste område, hvor vi har et forpligtende samarbejde, hvor man efter at have besluttet sig i Ministerrådet går tilbage og gennemfører den lovgivning, som man har lovet de andre at gennemføre. Det er enestående, at man har et forpligtende samarbejde.

Fra Det Radikale Venstres side ser vi dette som et væsentligt skridt til at binde landene sammen i forpligtende aftaler. Det er et stykke aktivt fredsarbejde, et stykke aktivt konfliktforebyggende arbejde, som ikke findes hverken i Europarådet eller i de andre organisationer, vi har. Vi ønsker ikke, at dette arbejde skal svækkes, og derfor er vi uenige med Enhedslisten i deres forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg siger naturligvis tak til fru Elisabeth Arnold for de generelt positive bemærkninger om Enhedslisten, men jeg må sige, at jeg er noget skuffet over betegnelser som genbrugsvarer og lignende.

Det, som Enhedslisten gjorde, som vi også har skrevet i den fælles fremsættelse, var, at vi i vinter udarbejdede et udspil, som vi fremlagde til en debat her i Folketinget, hvor regeringen heller ikke dengang mente, det var det rigtige tidspunkt. Så sendte vi det ud til en offentlig debat, vi fik en række tilbagemeldinger, og så har vi faktisk gennemarbejdet hele materialet, ændret det på de punkter, hvor debatten viste, at der kunne det gøres bedre, udarbejdet bemærkninger, som med hensyn til argumenter osv. er ført helt op til faktisk få uger, før den her debat finder sted.

Jeg er ikke tilhænger af den metode, som visse partier har brugt: at man tager gamle beslutningsforslag ned fra hylderne ved folketingsårets start og så bare genfremsætter dem i linde strømme. Det er jeg slet ikke tilhænger af, derfor har vi ikke brugt den metode, og derfor skuffer det mig så at skulle udsættes lige netop for den kritik.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det gør mig naturligvis ondt, at Enhedslisten føler sig uskyldigt forfulgt. Men så vil jeg gerne gå mere direkte til værks og sige til hr. Keld Albrechtsen:

I diskussionen om de små landes stemmevægte, i diskussionen om antallet af pladser i Parlamentet, i diskussionen om stemmevægte og i diskussionen om de små landes placering i det hele taget savner jeg en diskussion af, hvordan Enhedslisten forholder sig til udvidelsen af De Europæiske Fællesskaber. Hvordan forholder Enhedslisten sig til de ansøgerlande, som af egen fri vilje og på demokratisk vis har besluttet sig for at søge optagelse i Unionen?

Der er i øjeblikket 12 lande i Øst- og Central-europa med nye demokratier, som brændende ønsker sig at komme med i det samarbejde, vi andre har været med i i så mange år. Hvad vil Enhedslisten gøre for at komme disse lande i møde, og hvad vil Enhedslisten gøre for, at det udvidede samarbejde overhovedet kan komme til at fungere? For det kan det ikke, hvis man bevarer antallet af pladser i Parlamentet efter de